

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลความหมายของผลการทดลอง เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน ค่าความแปรปรวน
I	แทน ระยะของการทดลอง
G	แทน กลุ่ม
$I \times G$	แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง วิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง
q	แทน ค่าวิกฤตของตารางพิสัยสตีเวนสันต์
r	แทน ความห่างของกลุ่ม
$*$	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสอดคล้อง ในการมองโลกในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ที่ พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส โดย เทคนิคเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวม เทคนิคกรรมพลังแห่งตน และ เทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมอง โลก ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส โดยเทคนิคเทคนิคการสร้างทรรศนะใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวม เทคนิคครีมีพลังแห่งตน และเทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส โดยเทคนิคการสร้างทรรศนะใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวม เทคนิคครีมีพลังแห่งตน และเทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิคและกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ		
	ระยะ	ระยะ	ระยะ		ระยะ	ระยะ	ระยะ
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1.	80	128	117	1.	85	85	90
2.	87	97	107	2.	87	112	102
3.	72	177	188	3.	68	93	96
4.	61	105	115	4.	66	107	127
5.	87	152	174	5.	64	84	110
6.	65	124	143	6.	75	92	95
รวม	452	783	844	รวม	445	573	620
$\bar{X}$	75.33	130.50	140.67	$\bar{X}$	74.17	95.5	103.33

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผล เป็น 75.33, 130.50 และ 140.67 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 74.17, 95.5 และ 103.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสอดคล้องในการมองโลก ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ ในระบะต่าง ๆ ของการทดลอง

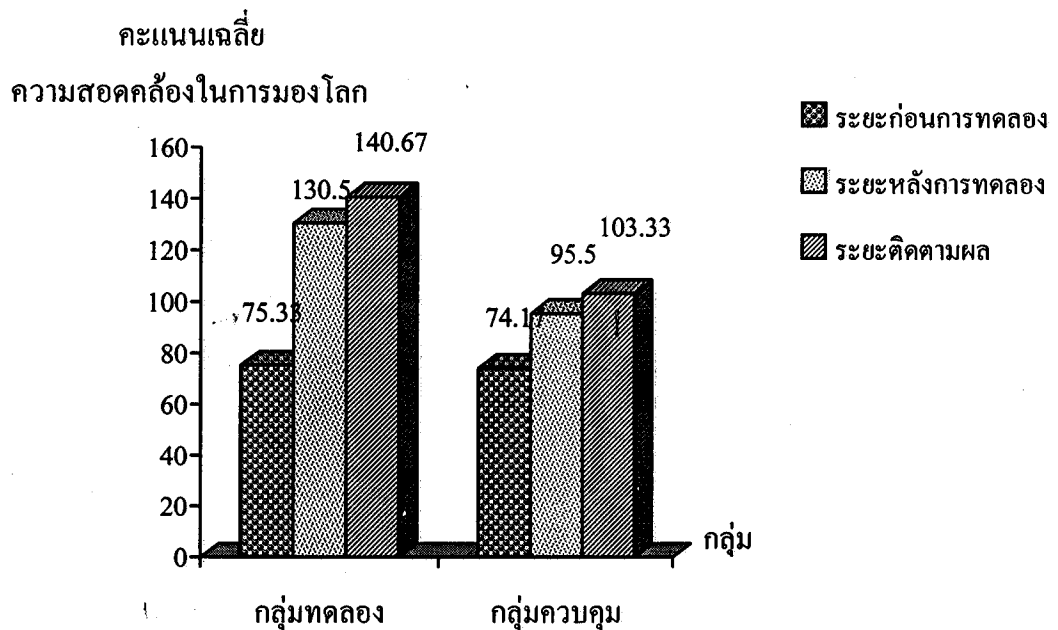
กลุ่ม	ระบะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค	ก่อนการทดลอง	75.33	11.11	6
	หลังการทดลอง	130.50	29.82	6
	ติดตามผล	140.67	33.79	6
กลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ	ก่อนการทดลอง	74.17	9.91	6
	หลังการทดลอง	95.5	11.54	6
	ติดตามผล	103.33	13.47	6

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระบะก่อนการทดลอง ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 75.33 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 11.11 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 74.17 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 9.91

ในระบะหลังการทดลอง ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 130.50 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 29.82 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 95.5 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 11.54

และในระยะติดตามผล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 140.67 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 33.79 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็น 103.33 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 13.47

จากข้อมูลข้างต้น สามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ได้ดังภาพที่ 6

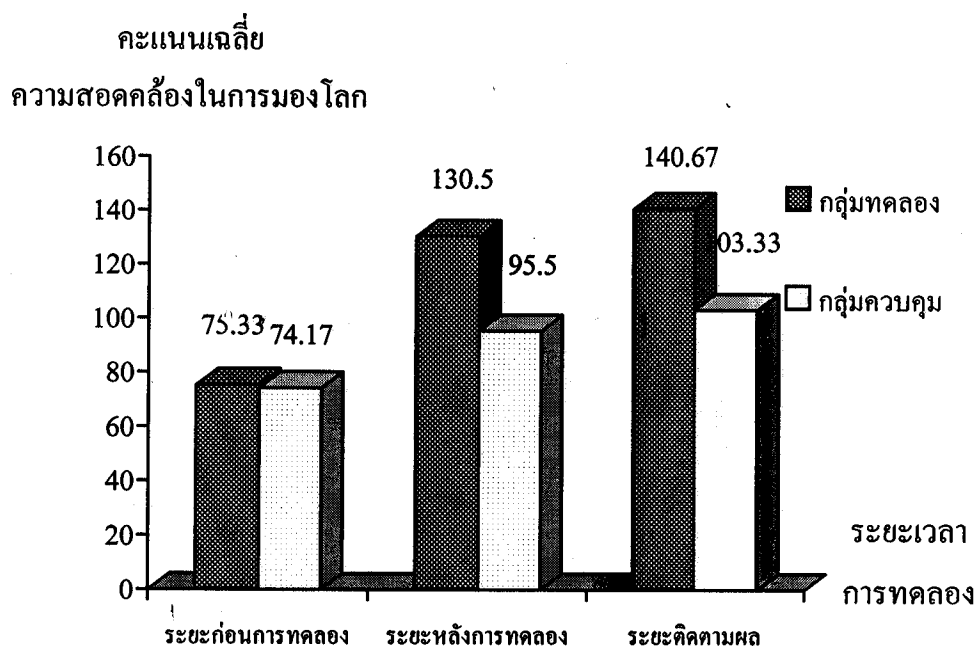
ภาพที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิคและกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติในระยะก่อนการทดลองระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากภาพที่ 6 พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะก่อนการทดลองเป็น 75.33 ระยะหลังการทดลองเป็น 130.50 และระยะติดตามผล 140.67 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง 55.17 และระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง 65.34 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลองเพียง 10.17

ส่วนผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะก่อนการทดลองเป็น 74.17 ระยะหลังการทดลองเป็น 95.50 และ

ระยะติดตามผลเป็น 103.33 ซึ่งพบว่า ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง 21.33 และ ระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง 29.16 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลอง 7.83

และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ระหว่างกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ ตามระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลองแล้ว แสดงผลดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง ในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ

จากภาพที่ 7 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 75.33 และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 74.17 ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติเพียง 1.16

ส่วนในระยะหลังการทดลอง พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 130.50 และกลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 95.50 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการคำปรึกษาโดยวิธีปกติ 35.00

และในระยะติดตามผล พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา
ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 140.67 และกลุ่มที่ได้รับคำ
ปรึกษาโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 103.33 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำ
ปรึกษาโดยวิธีปกติ 37.34

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมอง
โลก ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก
ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง

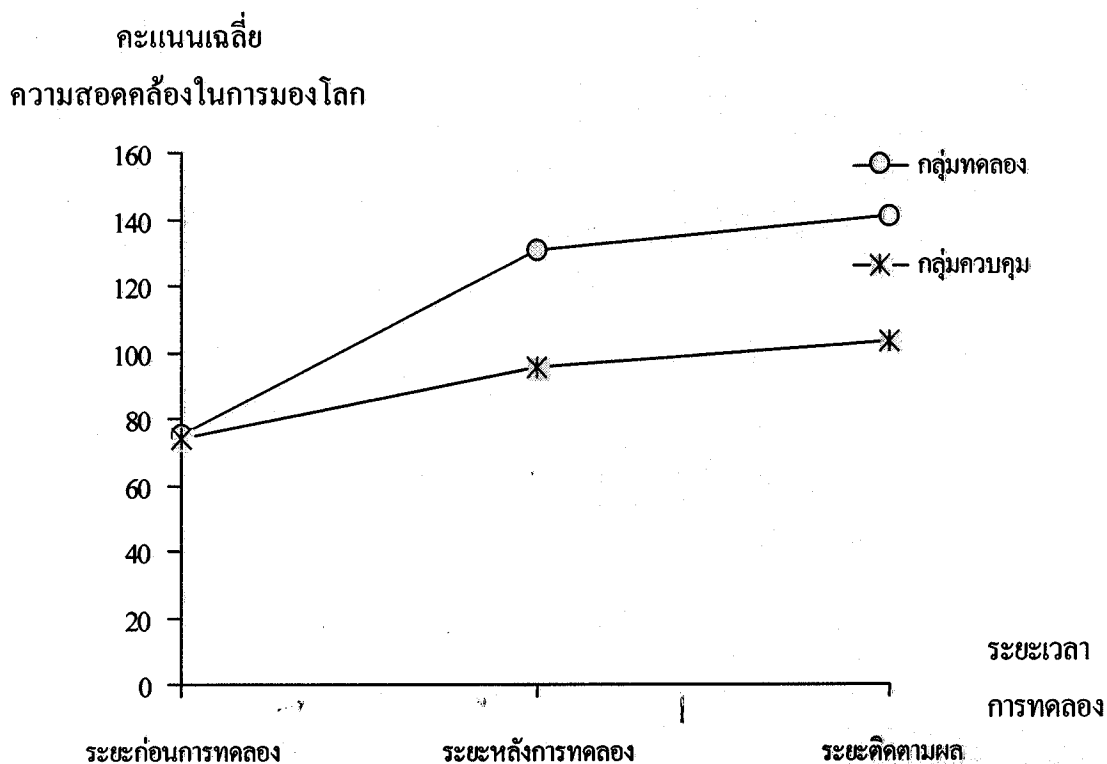
Source	df	SS	MS	F
Between subjects	11	13048.75		
Groups	1	5402.25	5402.25	7.0649*
Ss w/in groups	10	7646.50	764.65	
Within subjects	24	22754.00		
Intervals	2	15106.50	1586.08	29.1107*
$I \times G$	2	2458.17	997.53	4.7369*
$I \times Ss$ w/in groups	20	5189.33	63.11	
Total	35	35802.75		

$$F_{.05}(1,10) = 4.96, F_{.05}(2,20) = 3.49$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ระหว่างระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำ
ปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองและระยะเวลา ส่งผลร่วมกันต่อความสอดคล้องในการมองโลก
และวิธีการทดลองแต่ละวิธี

ภาพที่ 8 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

จากภาพที่ 8 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก กล่าวคือ ในระยะหลังการทดลอง ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ และในระยะติดตามผล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติเช่นกัน แสดงว่า วิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อความสอดคล้องในการมองโลกร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุที่วิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองมีปฏิสัมพันธ์กันตามที่กล่าวมาแล้วผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบ ผลย่อย (Simple effect) ของวิธีการและระยะเวลาการทดลองดังแสดงในตอน 3 และ 4 ดังนี้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	4.08	4.08	0.01
Within groups	30	12835.83	427.86	

$$F_{.05}(1,23) = 4.28$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 23$

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาโดยวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	3675.00	3675.00	8.59*
Within groups	30	12835.83	427.86	

$$F_{.05}(1,23) = 4.28$$

$$*p < .05$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 23$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิคและกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองส่งผลให้ผู้พยายามฆ่าตัวตาย ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source	df	SS	MS	F
Between groups	1	4181.33	4181.33	9.77*
Within groups	30	12835.83	427.86	

$$F_{.05}(1,23) = 4.28$$

$$*p < .05$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 23$

จากตารางที่ 8 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิคและกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองการใช้การให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค ส่งผลให้ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเพิ่มขึ้น คงทนนานกว่ากลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ โดยกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค และกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลา ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค

Source	df	SS	MS	F
Between subjects	5	6885.17		
Interval	2	14830.33	7415.17	19.08*
Error	10	3887	388.70	
Total	17	25602.50		

$F_{.05}(2,10) = 4.10$

$*p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก เป็นรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-keuls method) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็นรายคู่ ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสทั้ง 3 เทคนิคในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน-คูลส์ (Newman-keuls method)

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	75.33	130.50	140.67
75.33	-	55.17*	65.33*
130.50		-	10.17
140.67			-
r		2	3
$q_{.95}(r,10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r,10)\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		25.35	31.23

$*p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลองและติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าวิธีการทดลองการใช้การให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค ส่งผลให้ผู้ที่ยกยอฆ่าตัวตายในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบผลย่อย ของระยะเวลา ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการ
คำปรึกษาโดยวิธีปกติ

Source	df	SS	MS	F
Between subjects	5	761.33		
Interval	2	2734.33	1367.17	10.49*
Error	10	1302.33	130.23	
Total	17	4798		

$$F_{.05}(2,10) = 4.10 \quad *p < .05$$

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ทั้ง 3 เทคนิค ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก เป็นรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-keuls method) ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกเป็นรายคู่ ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการรักษาโดยวิธีปกติ ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน-คูลส์ (Newman-keuls method)

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	74.17	95.50	103.33
74.17	-	21.33*	29.17*
95.50		-	7.83
103.33			-
r		2	3
$q_{.95}(r,10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r,10)\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		14.67	18.08

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลก ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลองและติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า วิธีการให้คำปรึกษาโดยวิธีปกติ ส่งผลให้ผู้ที่ยกยอฆ่าตัวตายในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลอง และ ระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล